

In de helft en dik gebuisd: de grootste mislukkingen van Joe Biden

Geschreven Door [Rico Stevens](#) op 27 jan, 2023

P+

Het is intussen twee jaar geleden dat Joe Biden in Washington D.C. de eed aflegde als 46e president van de Verenigde Staten, en om het zacht uit te drukken: de eerste helft van zijn ambtstermijn liep niet van een leien dakje. We zagen hem enkele succesjes boeken, maar vaker ging hij plat op z'n bek. Een overzicht van zijn grootste mislukkingen of gebroken beloftes.

“Toen ik aantrad, hadden we veel problemen”, zei Biden vorige week tegen een groep burgemeesters in het Witte Huis. “De pandemie woedde. Onze economie wankelde, maar we handelden samen. Nu, twee jaar later, is het duidelijker dan ooit dat ons plan werkt.”

Tijdens de lange speech benadrukte Biden zijn investeringen in infrastructuur, de ondertekening van de ‘*Inflation Reduction Act*’ om klimaatverandering tegen te gaan, de goedkeuring van de CHIPS-wet om de productie van halfgeleiders te ondersteunen, en de focus van zijn regering op het vergroten van de kansen op werk voor lager geschoolde Amerikanen.

Enfin, het was een langgerekte en weinig verrassende goednieuwsshow.

Maar dat is natuurlijk maar een klein deeltje van het verhaal. Ja, Biden heeft enkele mooie verwezenlijkingen op zijn palmares, maar het was de voorbije twee jaar zeker niet allemaal rozengeur en maneschijn. In verschillende gevallen maakte hij de situatie zelfs erger.

Daarom een overzicht van de dingen waar hij het in zijn speech *niet* over had.

1. Immigratie

Hij had tijdens zijn campagne dan wel enorm veel kritiek op het migratiebeleid van Donald Trump, maar twee jaar na Bidens aantreden is de situatie niet bepaald verbeterd.

Centraal in dit verhaal staat 'Titel 42', een regel die het toelaat om migranten het land uit te zetten omwille van 'de volksgezondheid'. Covid-19 was daar natuurlijk een perfecte aanleiding voor.

In realiteit was Titel 42 niet meer dan een voorwendsel van Trump om zoveel mogelijk migranten het land uit te zetten. Zoals de ex-president in zijn campagne had beloofd, wilde hij immigratie zoveel mogelijk aan banden te leggen, en deze regel was daar gewoon een creatieve oplossing voor.

Biden noemde dat beleid 'inhumaan', en beloofde het meteen af te voeren. Maar ondertussen zijn we dus twee jaar verder en is Titel 42 nog steeds in voegen.

Dat is zo, omdat het Hooggerechtshof dit besliste. Zij waren van mening dat heel wat Zuidere (Republikeinse) staten ernstig geschaad zouden worden door de potentiële vernieuwde toestroom van migranten.

Met andere woorden: 'als je dit afvoert zorg je voor chaos aan de grens. Dus kom met een alternatief, of de regel blijft gelden'. En met een waardig alternatief komen, dat deed Biden voorlopig niet.

Ongeveer hetzelfde verhaal zien we bij een andere beleidsmaatregel van Trump. Ook de creatief genaamde "Blijf in Mexico"-regel (die vereist dat bepaalde niet-Mexicaanse burgers immigratieprocedures afwachten in Mexico in plaats van in de VS) is nog steeds van kracht.

In dit geval was het een federale rechter in Texas die besliste dat het afvoeren van die regel gevaarlijk was.

Biden zou een *De Weverke* kunnen doen en zeggen dat die rechters wereldvreemd zijn, maar hij kan ze eigenlijk beter een bedankkaartje sturen. Hun beslissingen hebben er namelijk voor gezorgd dat er het voorbije jaar 2,38 miljoen migranten zijn tegengehouden aan de zuidwestelijke grens, vergeleken met 1,73 miljoen keer in het jaar daarvoor.

2. Geheime documenten

'De pot verwijt de ketel' is ongetwijfeld het gezegde dat deze situatie best omschrijft.

Weet je nog dat er enorme heisa was over Trump die vertrouwelijke documenten mee naar huis genomen had? De Democraten stonden op hun achterste poten, zeiden 'zie je wel, hij was niet geschikt om president te zijn!', en schreeuwden om een rechtszaak.

Wat ze daarbij niet verwacht hadden? Dat Biden exact dezelfde fout zou maken, en dus ook een aanklager achter zich aan zou krijgen.

Net als bij Bill Clinton indertijd, staat de Republikeinen klaar met geslepen messen. Zeker nu het Huis van Afgevaardigden stevig in handen is van de tegenpartij, mag Biden serieuze moeilijkheden verwachten. Het gevreesde I-woord werd de voorbije weken niet gemedend.

Op dit moment zijn er nog grote vragen over de precieze documenten en omstandigheden, maar *impeachment* ligt wel degelijk op tafel.

Maar afzettingsprocedure of niet, dit was zeker niet hoe het Witte Huis 2023 wilde beginnen.

3. Inflatie

Het voorbije jaar was Biden duidelijk: de inflatie was "tijdelijk", de mensen moesten zich geen zorgen maken, en zijn regering zou de situatie snel

omkeren.

Nou, niet dus.

Het goede nieuws is wel dat de situatie over de hele wereld begint te stabiliseren. In de VS (in tegenstelling tot bij ons) is de inflatie zelfs al vijf maanden op rij afgenomen.

Het slechte nieuws is echter dat die inflatie alsnog pieken vertoont die in 40 jaar niet gezien zijn. En er is zeker geen garantie dat een economische ramp in het komende jaar vermeden wordt.

Biden en zijn team wijzen er graag op dat de VS lang niet het enige land is die het voorbije jaar met een recordinflatie werd geconfronteerd. Maar sommige economen (waaronder Larry Summers, minister van Financiën onder Clinton) beweren dat Biden het net erger maakte met zijn 'Build Back Better'-plan. Hij zou daarmee namelijk de economie 'overhit' hebben.

De realiteit is wel dat deze kwestie moeilijk aan te pakken is door het Witte Huis of zelfs het Congres. De nadruk nu dan ook op de Federal Reserve, die de rente agressief heeft verhoogd om de inflatie onder controle te houden – een zet die de centrale bank in 2023 waarschijnlijk zal voortzetten.

4. Afghanistan

Misschien nog wel zijn grootste flater, ook al heeft die minder invloed op de gemiddelde Amerikaan, was de chaotische terugtrekking van troepen uit Afghanistan.

Die beslissing heeft er rechtstreeks toe geleid dat de Taliban op een mum van tijd terug aan de macht was. En was de hele bedoeling van die oorlog niet net om hen te verdrijven?

Begin augustus kondigde Biden nog wel aan dat "gerechtigheid is geschied", nadat een droneaanval Al Qaida-leider Ayman al-Zawahiri had gedood. Dat

leek een grote overwinning, omdat die man samen met Osama bin Laden de aanslagen van 11 september 2001 leidde.

Maar de realiteit is dat de situatie er momenteel bijzonder schrijnend is.

Ten eerste is er natuurlijk de situatie van de vrouw. We kunnen ons weinig momenten in de geschiedenis herinneren waarbij een beslissing van een Amerikaanse president zo'n grote impact had op het leven van vrouwen.

Zo voerde de Taliban opnieuw een verbod op onderwijs in voor vrouwen, en ook de meeste jobs en vrijheden zijn ze kwijt.

Daarnaast zijn ook de Afghanen die tijdens de oorlog samenwerkten met de VS *dik gescheten*. Die mensen gingen er namelijk van uit dat ze voor hun hulp, vaak met gevaar voor eigen leven, beloond zouden worden met een visum. Niets is echter minder waar. Die 'collaborateurs' worden nu door de Amerikanen aan hun lot overgelaten, en één voor één opgespoord door de Taliban.

Dik gebuisd

Ook voor de Afghaanse situatie geldt: het is zeker niet allemaal Bidens schuld. Zo had Trump de situatie in het Midden-Oosten al behoorlijk naar de kl****n geholpen.

Maar de beloftes die Biden maakte aan het begin van zijn ambtstermijn komt hij niet na, net zoals bij zijn migratiebeleid.

Nu, het was zeker niet allemaal kommer en kwel. Op zijn aanpak van de oorlog in Oekraïne bijvoorbeeld, is relatief weinig aan te merken. En er waren ook verkiezingsbeloftes die hij *we/* nakwam. Zo slaagde Biden erin om op heel wat belangrijke postjes iemand van kleur of met een speciale gender te plaatsen. Maar of dat nu het belangrijkste is dat we moeten onthouden van zijn eerste twee jaar aan de macht...

Hij is dus niet over de héle lijn gebuisd, maar `t is toch een C-attest.

En geloof het of niet, maar bij de volgende presidentsverkiezingen zullen het waarschijnlijk opnieuw deze twee dik gebuisde heren zijn, die het tegen mekaar opnemen.